

מכתב הסכמה על הצדיק רבי יוחנן באנון זי"ע והדיסק הנפלא

חלק ב

אור הזוהר 723 * אייר תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
אדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתנו שעוסק הוא משפה ולחון, פדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הפריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים... ועיין בתיקוני זוהר חדש-ספרא תנינא:

אמר לראשי הישיבה: הרי השכינה בגלות, ואין בכם מי שיתעורר אליה לרצותה לבעלה, וכמה בעלי מדרשות, צוחים בכל יום ולילה בתורה שבעל פה בכמה קשיות, וצוחים בה כמו כלבים שאומרים הב הב, כמו שהגיהנם צוח הב הב

[בלשון הקודש]: פתח ואמר, זרקא מקף שוקר הולך סגולתא. נטל שלש אבנים וזרק אותן למעלה. וכשזרק אותן, נעשו אבן אחת, ואמר לראשי הישיבה: קבלו אליכם את האבן הזו, שהרי השכינה בגלות, ואין בכם מי שיתעורר אליה לרצותה לבעלה, ולא עוד, אלא כמה בעלי מדרשות, שהם חברים אצלכם, צוחים בכל יום ולילה בתורה שבעל פה בכמה קשיות, וצוחים בה כמו כלבים שאומרים הב הב, כמו שהגיהנם צוח הב הב. זהו שכתוב (משלי ה) לעלקה שתי בנות הב הב.

אין מי שישתדל בתורה להעלות בה השכינה מהגלות וליחד אותה עם בעלה, משום שהם אטומי עינים וסתומי לב

הב לנו עשר בעולם הזה, הב לנו עשר בעולם הבא. כמו שבארונה, למד תורה הרבה, ויתנו לך שכר הרבה. ואין מי שישתדל בתורה להעלות בה השכינה מהגלות וליחד אותה עם בעלה, משום שהם אטומי עינים וסתומי לב. ומשום זה יוצא קול בכל לילה, כשיורד הקדוש ברוך הוא לגן עדן, כשעולות הנשמות לפניו, ואותו הקול אומר פסוק פכתוב (ישעיה נ) קול אמר קרא, לך ואמר להם שישתדלו בתורה כדי לחבר השכינה עם הקדוש ברוך הוא. כמו שידדו שאמר (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנמיה עד אמצא מקום לה'. והוא היה משתדל בתורה

והנה יודעים אנחנו כי רק בזכות למוד תורת הזוהר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים, וכדמפורסם מה דאיתא ברעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ואין צריך להאריך בזה כי וודאי למוד הזוהר הוא תיקון השכינה להוציא אותה מהגלות, כדכתב הרמח"ל באגרות, כי לא כל הלימודים שווים, ודווקא לימוד הזוהר הקדוש הוא מתיקוני השכינה הקדושה, ופשוט כי כל סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה. ולכן צריך לעורר את ליבות ישראל שיהגו וילמדו ויגרסו בספר הזוהר הקדוש לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה יתווספו הרבה לומדים וסיומים בזוהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה. ולמותר להאריך בדבר הסכנה הרובץ על ארצנו הקדושה, שמכל צד יש ערבים שרוצים... וארץ אירן שמצהירה בגלוי כי רצונה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן ברגע אחד על ידי פצצת אטום, ח"ו. עד שאנו רואים שבימינו נתקיימה נבואת דוד המלך ע"ה "למה רגשו גויים" המדבר ממלחמת גוג ומגוג, ומנגד שנאת עמי הארצות לתורה ולומדיה ובלבול הערב רב המפריעים את ישראל מלידבק לאבינו שבשמים שזהו הנסיון האחרון בדור האחרון הצריך לתקן את חטאי דור המבול ודור הפלגה (כתבי האר"י), [כדאיתא בזוהר בראשית כ"ה מומין הערב רב החמישי] ואין לנו שיעור אלא לימוד התורה הקדושה על כל פרד"ס חלקיה כדכתב האור החיים הקדוש בפרשת תרומה, תורה מגנא ומצלא מהיצר, זה דוקא תורה לשמה, ואמרו רבותינו דאין לך לימוד תורה לשמה אלא לימוד הזוהר הקדוש (מהר"י בהקדמה לעץ חיים), ובה מראה האדם אם כבוד ה' יתברך חשוב לו או ח"ו כל תורתו משפה ולחון, על כן מה יציל אותנו, מכל אויבנו ומבקשי רעתנו, אם לא לימוד הזוהר הקדוש בסיומים ועוד סיומים של הזוהר הקדוש.

ובהיכל הברכה פרשת עקב (ו', י"ט), כתב:

בדורנו מי שאינו עוסק בזהר ונתקונים וכתבי האר"י כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחון

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ונתקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא

לחבר את האם, שנגאמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמוך, עם בעלה. שהרי השכינה מצד של החדד נקראת גמילות חסדים. ומצד הגבורה נקראת עקרה וקרן, ומצד העמוד האמצעי נקראת תורה.

בעלי המשנה, כל העוסק בטל תורה, טל תורה מזהו. וזהו שמתפללים בו מוריד הט"ל. והקדוש ברוך הוא אמר (הושע יא) לא אבוא בעיר.

שלא משתדלים אלא לזבח בשר, ואלו הם עמי הארץ, ואלו משתדלים בגמילות חסד ובתורה, לא משתדלים אלא לעצמם

ומרפים ידיהם מאלו שעוסקים בתורה לשמה לעשות חסד עצמם. אלו לא יקומו

ואין מי שיעיר אותה במדות הללו לבעלה. זהו שפתוב (ישעיה נא) אין מנהל לה וגו'. ומשום זה הקול אומר (ישעיה נ) מה אקרא כל הבשר חציר. שלא משתדלים אלא לזבח בשר, ואלו הם עמי הארץ, ואלו משתדלים בגמילות חסד ובתורה, לא משתדלים אלא לעצמם, ובשבילם נאמר וכל חסדו כציון השדה. וכל אלו שלא משתדלים בה לשמה - רוח הקדש, שהיא השכינה, לא שורה עליהם. זהו שכתוב (תהלים עה) ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב.

מַשֵּׁל לַבַּת מֶלֶךְ שֶׁהָלַךְ בְּעֵלְהָ לַמְּדִינָה הַיָּמָּה, וְלִזְמַן שָׂבָא אֵלֶיהָ, נִשְׁבַּע לָהּ שְׂלֵא נִכְנַס בִּישׁוּב. וְזֶהוּ לֹא אָבּוּא בְּעִיר. וְאַם אֵינָךְ מֵאֲמִינָה לִי, הֲרִי לָךְ סִמּוֹן שְׂרָאשִׁי גִמְלָא ט"ל, שְׂזָהוּ הַטַּל לְהַחְיֹת בּוֹ מֵתִים. (ישעיה כו) וְאַרְצָךְ רִפְאִים תְּפִיל, פְּרִשׁוּהָ בְּעֵלְי הַמְּשֻׁנָּה, מִי הֲרַפְּאִים? אֵלּוֹ שְׂנָאֲמֹר בְּהֵם בְּפִסּוּק אַחֵר רִפְאִים בַּל יָקֻמוּ. וְאֵלּוֹ הֵם שְׂמֻתְרָפִים מִדְּבַר־תּוֹרָה לְעַבְדָּה זָרָה, שְׁנוֹתְנִים לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת אֶת מִזְוֵנָם לְהַתְּגַבֵּר בְּהֵם, וּמְרַפִּים יְדֵיהֶם מֵאֲלוֹ שְׂעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשָׂמָה לְעִשׂוֹת חָסֵד עִמָּהֶם. אֵלּוֹ לֹא יָקוּמוּ, וְהָאֲרֶזְךְ מִפִּילָה אוֹתָם, כְּאִשָּׁה מְעַבְּרַת שְׂמִפְּלָה נְפִלִים, וְזֶהוּ וְאַרְצָךְ רִפְאִים תְּפִיל. שֶׁהִנְפִיל אֵינּוּ בַר קִיָּמָא, וְזֶהוּ שְׂלֵא כְּלוּ לוֹ חֲדָשִׁי, שֶׁהֵם תִּשְׁעָה יְרֵחֵי הַמְּעַבְּרָת. מִי הַמְּעַבְּרָת? אֵלּא זֶה תּוֹרָה, וְהִיא הַשְּׂכִינָה, אוֹתוֹ הֵילָד שְׁנוֹלָד מִמֶּנָּה בַּתּוֹרָה, בַּחֲדָשׁ הַרְּאִשׁוֹן מֵאֲלוֹ שְׂנָאֲמֹר בְּהֵם אֵין בּוֹ דּוֹד בָּא עַד שְׂתַתְּפִשׁט מַלְכוּת הַרְּשָׁעָה תִּשְׁעָה חֲדָשִׁים עַל יִשְׂרָאֵל. בַּחֲדָשׁ הַרְּאִשׁוֹן הוּא מִשִׁיחַ אִי"ן. וּבַחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי עוֹשֶׂה אוֹתוֹ יֵשׁ מֵאֵין, בְּסִפְרֵיהָ הַשְּׁנִיָּה שְׂנָאֲמֹר בָּהּ וְהַחֲקִמָּה מֵאֵין תִּמְצָא. בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי מוֹסִיף בּוֹ בִּינָה, וְזֶה וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲקִמָּה וּבִינָה. וּמִשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהָ בְּעֵלְי הַמְּשֻׁנָּה, אֵינּוּהוּ חָסֵם? הַמְּבִינֵן דְּבַר מֵתוּף דְּבַר. שֶׁקִּדְּם שְׂבָא לְעוֹלָם מְלַמְּדִים אוֹתוֹ חֲקִמָּה וּבִינָה. בַּחֲדָשׁ הַרְּבִיעִי גּוֹמֵל עִמּוֹ חָסֵד, שְׂמַכְנִים לוֹ פְּרִנְסָה מִטְּבוּר אִמּוֹ. בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי נוֹתֵן בּוֹ תִּקְוָה שֶׁל גְּבוּרָה לְהַתְּגַבֵּר עַל יֵצֵר הָרַע מִצַּד שֶׁל סִמְא"ל שְׂלֵא יִשְׁלַט עָלָיו בְּבִטּוֹן אִמּוֹ לְעִשׂוֹת אוֹתוֹ נִפְּל לְהַרְגַּ הַמְּשִׁיחַ. בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי נוֹתֵן בּוֹ דַּעַת וְכַח וְיָפִי שֶׁל פְּנִים. בַּחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי וְהַשְּׁמִינִי נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ הַקְּדוֹשׁ מִצַּד שֶׁל נִצְח וְהוּד, שֶׁהֵם שְׁנֵי גְּבִי'אֵי אָמֵת. וּמִשׁוּם זֶה נִתְּבַא רוּחַ הַקְּדוֹשׁ עָלָיו, (ירמיה א) בְּטָרְם אֲצַרְךָ בְּבִטּוֹן יְדַעְתִּיךָ וּבְטָרְם תִּצָּא מִרְחָם וְגו'. מִצַּד הַצַּדִּיק נוֹתֵן לוֹ אוֹת וּמוֹפֵת בַּחֲדָשׁ הַתְּשִׁיעִי שְׁנוֹלָד מֵהוּל, וְאוֹתוֹ הַתִּינוּק הוּא הַעֲשִׂירִי מִצַּד הַמְּלָכוּת, הוּא הַטְּפָה הַעֲשִׂירִית, וּמִשׁוּם זֶה זָכָה לְתַשַּׁע הַדְּרָגוֹת הַלָּלוּ.

ויש אחרים שמשתדלים בה לשמה, שהם בעלי המוגנים של בית המדרש

ויש שלא משתדלים בתורה שבעל פה לשמה, ונאמר בהם (שמותא) וימררו את חייהם בעבדה קשה - זו קשייה. בהמור - זה קל והמור. ובלבנים - בלבון ההלכות. שעליהם נאמר ותכן לבנים תתנו. בכל עבדה בשדה - זו ברייתא. את כל עבדתם - זו פסקה. אשר עבדו בהם בפרך - פרקה. כשהגיעו לעמקה של הלכה, נאמר בהם אין הלכה כפלוגי. ויש אחרים שמשתדלים בה לשמה, שהם בעלי המוגנים של בית המדרש, שנגאמר בהם (במדבר ט) אדם כי ימות באהל. כמו שבארוה בעלי המשנה, אין התורה מתקיימת אלא במי שפומית עצמו עליה. ואין מיתה אלא עני, שבארוה בו פת במלח תאכל. ועליהם נאמר (ישעיה כו) חיו מתו. אלו שנגאמר בהם (במדבר ט) אדם כי ימות באהל. שונאי בהם מתקיימת שכינה, ועתיד הקדוש ברוך הוא להחיותם בו, כמו שבארוה, כל המקום את התורה מעני, סוכו לקומה מעשר וגו'. נבלתי יקומו, אלו שנגאמר בהם (משלי ל) אם נבלת בהתנשא. ואמרו בעלי המשנה, כל המנובל עצמו על התורה, לסוף מתנשא.

כל העוסק בטל תורה, טל תורה מחיהו

הקיצו ורננו שכני עפר, אלו שנגאמר בהם ועל הארץ תישן. משום שהיא שנגאמר בה (קהלת א) הכל יהיה מן העפר, ואפלו גלגל חמה, שבו ברך הקדוש ברוך הוא את אברהם והיה (ושמתי את) זרעך כעפר הארץ. וזו השכינה, שבשבילה נאמר באלו שמשתדלים בה לשמה, (דניאל יב) ורבים מישיגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם. (ואלו שלא משתדלים בה לשמה, יהיו לחרפות לדראון עולם). כי טל ארות טלך (ישעיה כו), וזה יוד ה"א וא"ו. זהו חשבון ט"ל תורה שבעל פה, שהוא ה"א, ששה סדרי משנה היא בחשבון ה"א, ובשבילה בארו

קמו בעלי המשנה ואמרו, רועה הנאמן, טלו האבן שלך אליך, שאתה הוא שנגאמר עליך (שמות ה) ותרם אתו כי טוב הוא. ופרשה בעלי המשנה, מה זה כי טוב? שנוול מהול. ואתה הוא כלול בתשעה החדשים הללו, ומצד העבור שלך, המלכות הקדושה נאמר בה (דברים לג) ויהי בישרון מלך. וזו האבן, טפה קדושה כלולה מעשרה. אתה הוא הזרע שנומשכת מפונה, ובר תלויה הגאולה, ועליך עתיד להבנות בגן ועליך תקום. טל אותה אליך. אמר להם, אינכם יכולים להנצל. אם נצלתם מאבן אחת, אני אורק לכם שש, שנגאמר בהם ברא"ש ש"ת. נטל המקלע כמו מקדם.

המשך בעלון הבא

הגה"צ רבני העדה החרדית פסקו, [תשס"ב-תשס"ד] לקבע שעור קבוע בספר הזה, עמוד אחד בכל יום, שהוא פתריס בפני הפרענות לכתל גזרות קשות וחללים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.
הגה"צ חברי בית דין צדקה העדה החרדית, ועוד: הגאב"ד רבי משה אריה פריינד, רבי ישראל משה דובינסקי, רבי ישראל יעקב פישר, רבי בנימין ראבינאוויטש, רבי מאיר בראנדסארפער, רבי משה הלרשטאם, רבי יחיאל פישל אייזנבאך, רבי דניאל פריש, זיעוכי"א - ולהבדיל בין חיים לחיים הגה"צ: הגאב"ד רבי יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים, רבי משה שטרנבוך, ראב"ד, רבי אברהם יצחק אולמן, הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער, רבי יוסף ליבמן, רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ועוד, (אור הזוהר).